

Per França, la Primera Guerra Mundial (1914-18) va suposar quatre anys de guerra que dessagnaren el país, el qual arribà al triomf gràcies a l'ajuda dels Estats Units. La pau de Versalles li retornà Alsàcia i Lorena. La dreta nacionalista i conservadora (Millerand, Poincaré) governà passada la guerra sense voler veure la feblesa francesa; però la crisi econòmica del 1929 revelaria la realitat.

Després de la temptativa del *putsch* feixista del 1934, l'esquerra formà un Front Popular, de Leon Blum guanyà les eleccions (1936) i féu algunes reformes (introducció de les vacances pagades), però no ajudà la República Espanyola. Fracassat aquest en no poder superar la crisi, fou substituït per una coalició de radicals i moderats (Daladier). Aquests anys, França tolerà les agressions de Hitler i després, aliada amb la Gran Bretanya, s'hi oposaria. La política claudicant adoptada davant l'expansionisme de Hitler (Pacte de Munic, 1938) no pogué evitar la Segona Guerra Mundial i suposaria la defunció de la Tercera República.

Tanmateix, el 1940, França capitularia davant l'atac alemany. El país restà desarmat i mig ocupat pels exèrcits nazis, fet que significà la fi del règim en concedir l'Assemblea Nacional poders especials al mariscal Pétain en plena invasió alemanya. El mariscal Pétain trabucaria la República i establiria, a la França no ocupada, un règim que col·laboraria amb els alemanys i hi féu regnar el terror, sobretot durant el gabinet Laval (1942-44). París va ser ocupada per les tropes alemanyes de Hitler sense oposar gran resistència des de juny de 1940. La capital del govern col·laboracionista de Pétain es traslladaria a Vichy. A París, el fet més sagnant de l'ocupació succeí el 1942, 12.000 jueus van ser detinguts i agrupats en el Velòdrom d'Hivern per ser deportats en direcció cap als camps de concentració alemanys.

El 1944, un moviment per la resistència encapçalat des de Londres pel general De Gaulle (Govern de la França Lliure) va intensificar la seva acció a París que seria alliberat el 25 d'agost en una acció combinada de la resistència francesa i les tropes aliades. El dia següent, el general de Gaulle desfilava triomfant pels Camps Elisis. La ciutat s'ha salvat i, afortunadament, el comandant alemany Dietrich von Choltitz, encarregat de la defensa de París, ha desobeït l'ordre de Hitler de demolar tots els monuments de la capital. El propi von Choltitz seria l'encarregat de signar la rendició de les tropes nazis a Montparnasse.

Font: <http://socialsenxarxa.wordpress.com/2009/11/01/d%e2%80%99ocupacio-a-ocupacio-paris-en-els-anys-de-la-tercera-republica-1871-1945/>